

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2629

гр. София, 24.01.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,**  
в закрито заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Пламен Панайотов**

като разглежда дело номер **7674** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във вр. чл.144 АПК.

Образувано е по искане вх. №34246/20.12.2024г. на Национална агенция за приходите, представлявана от изпълнителния директор чрез ю.к. Л. Т. за изменение и допълване на решение № 25902 от 04.12.2024г., в частта относно присъдените разноски.

В обстоятелствената част на молбата се излага следното:

Ответникът счита, че при определяне на размера на юрисконсултското възнаграждение е бил нарушен принципа на равнопоставеност между страните, тъй като на ищеца е присъдено адвокатско възнаграждение за всички инстанции, а на ответника е присъдено юрисконсултско възнаграждение само за последното разглеждане на делото. По този начин бил нарушен чл. 78, ал. 3 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК, според който ответника също имал право на разноски съразмерно отхвърлената част от иска.

Препис от молбата е връчен на В. К. К. . Чрез своя процесуален представител адв. С. Ю. в писмено становище от 20.01.2025г. посочва, че съгласно чл.10,ал.4 от ЗОДОВ , предвижда присъждане на разноски на ответника, само при изцяло отхвърляне на иска , но не и при частичното му уважаване. По същество, претендира молбата за изменение на съдебното решение да бъде оставена без разглеждане, респ. без уважение.

С решение № 25902 от 04.12.2024г. е осъдена Национална агенция за приходите да заплати на В. К. К. ЕГН [ЕГН] сумата от 500.00 /петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода 15.07.2019г. – 16.09.2019г., заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане, като искът с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ е бил

отхвърлен за разликата до пълния претендиран размер от 1 000.00 /хиляда/ лева, като неоснователен.

С този акт Национална агенция за приходите е осъдена да заплати на адв. С. Ц. С.- Ю. с адрес: [населено място], [улица], Търговски дом, ет.3, кантора № 308 сумата от 600.00 /шестстотин/ лева на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

В полза на Национална агенция за приходите е присъдена сумата от 50.00 /петдесет/ лева на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноси. Национална агенция за приходите, чрез своя процесуален представител юрк. Л. Т. Т. е подал молбата на 20.12.2024г., в 14 дневен срок, считано от 13.12.2024г. / в срока за обжалване на решението/, поради което същата се явява процесуално допустима, но неоснователна по същество.

Отговорността за разноси е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК - се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноси има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноси на страната, в чиято полза е решено делото. Съгласно чл.10, ал.4 от ЗОДОВ „съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 ЗПП“.

Разноските, които е извършил ответникът НАП, представляват юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от юрк. Л. Т. Т., който е представлявал НАП освен в настоящото производство и в процеса, който се е провел по адм.д. № 3900/2020 г. по описа на АССГ и по адм.д. № 6019/2021 г. по описа на ВАС.

Разгледана по същество същата е основателна.

С решение № 9351 от 20.06.2024 г. по настоящото дело частично е уважена исковата претенция на Б. И. Б. срещу Национална агенция за приходите, като съдът не е присъдил разноси в полза на ответната страна съобразно отхвърлителната част на предявения иск. В хипотезата на ново разглеждане на делото от първоинстанционния съд съгласно правилото на чл. 226, ал. 3 АПК съдът се произнася и по разноските за водене на делото във Върховния административен съд, какъвто е настоящия случай. Съгласно чл. 81 ГПК във връзка с чл. 144 АПК във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по разноските. В случая

претенциите за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение от НАП са своевременно заявени с депозираните от тях писмени отговори срещу подадената искова молба и касационна жалба, като по тях липсва произнасяне от настоящия съдебен състав.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. ГПК, ответната страна има право на разноски съобразно отхвърлената част на исковата претенция.

С оглед на това решението следва да бъде изменено в частта за претендираните разноски, като на Национална агенция за приходите следва да се присъдят 50 лева юрисконсултско възнаграждение по адм. д. № 3900/2020 г. на Административен съд – София град, 50 лева юрисконсултско възнаграждение адм. д. № 6019/2021 г. на Върховен административен съд и 50 лева юрисконсултско възнаграждение адм. д. № 7674/2024 г. по описа на Административен съд – София град съобразно отхвърлената част на исковата молба – общ размер 150 лева.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 25902 от 04.12.2024г. по адм.д. 7674 /2024г. по описа на Административен съд - София град в частта за направените разноски като:

ОСЪЖДА В. К. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 150 лева, представляваща разноски по делото.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: